

Θα πεθάνω ζητώντας έναν ήλιο  
στα μεγάλα χρονικά μυστήρια  
κομματιάζοντας τη νύχτα μ? ένα σμήνος από γαλαξίες  
αιωρούμενος δίχως τη μητρυιά μας  
την αλύγιστη Βαρύτητα  
δίχως τα δάκρυα που μας επιβάλλει η Ελλάδα  
τούτ? η χώρα που παιδεύει τα δροσερά ελληνόπουλα  
κι ανεμίζει τους αμέτρητους γραικύλους.

Νίκος Καρούζος, «Τα ποιήματα, Β'», (1979-1991), Ίκαρος, Αθήνα 1994, σελ. 201.